

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษากรณีเครือข่ายธุรกิจเดอะเนชั่น” โดยศึกษาเฉพาะกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group โดยได้รับบัตรสนเท่ห์แจ้งเบาะแสจากบุคคลภายนอกเข้ามาว่า สื่อมวลชน Nation Group มีการกระทำความผิดเข้าข่ายความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน โดยอ้างอิงการใช้อำนาจตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และอ้างว่าเป็นการใช้อำนาจตรวจสอบเบื้องต้นตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ตามกฎกระทรวงนั้นปรากฏว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบธรรมและเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อเท็จจริงหรือข้อความในบัตรสนเท่ห์นั้นไม่เป็นเงื่อนไขเพียงพอที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือไปยังสถาบันการเงินทั้ง 17 แห่ง ให้ส่งข้อมูลการทำธุรกรรมของ Nation Group มาให้ได้เพราะผู้ใช้อำนาจสั่งการนี้ขาดการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของบัตรสนเท่ห์นั้นก่อน แต่กลับใช้บัตรสนเท่ห์นั้นเป็นฐานในการใช้อำนาจตามกฎหมายฟอกเงินเลย และจากการที่นำบัตรสนเท่ห์นั้นไปตรวจสอบกับฐานข้อมูล AERS (AMLO Electronic Reporting System) ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว ก็ไม่พบการรายงานการทำธุรกรรมจากสถาบันการเงินตามข้อเท็จจริงในบัตรสนเท่ห์นั้นเลย ซึ่งก็หมายความว่า น่าจะลดความน่าเชื่อถือของบัตรสนเท่ห์นั้นลงไปได้บ้าง

เมื่อไม่พบข้อมูลใดๆจากฐานข้อมูล AERS แล้ว ก็ยังหวัชยกเอาความสงสัยของตัวเองโดยการเชื่อตามบัตรสนเท่ห์นั้นอีกว่า Nation Group ดำเนินธุรกิจขาดทุนแต่กลับมีการดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียน และมีการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครืออันน่าสงสัยว่าอาจเข้าข่ายความผิดมูลฐานในเรื่องฉ้อโกงประชาชน นอกจากนั้น โดยที่งบการเงินแสดงว่าขาดทุนแต่มีการลงทุนขยายกิจการหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก ทำให้น่าสงสัยว่านำเงินทุนจากที่ใดมาลงทุนดังกล่าว

และนำไปสู่การสรุปว่าอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ซึ่งไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีเหตุอันควรสงสัยเสียก่อนจึงจะใช้อำนาจตามกฎหมายได้ และเหตุอันควรสงสัยที่สามารถใช้เป็นดุลพินิจในการดำเนินการใช้อำนาจตามกฎหมายนั้นต้องหมายถึงข้อเท็จจริงภายนอกอันส่อหรือบ่งชี้ให้เห็นว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน มิใช่ผู้บังคับใช้กฎหมายสงสัยไปเอง เพราะพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการจำกัดสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลที่รัฐธรรมนุญรับรองและคุ้มครองไว้ ดังนั้นการตีความบทบัญญัติในกฎหมายและการใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าวจึงต้องเข้าใจเจตนารมณ์ และเคร่งครัดกับหลักการในกฎหมายดังกล่าวอย่างยิ่ง

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ใช้อำนาจอ้างว่าการเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group นั้นเป็นการใช้อำนาจตรวจสอบเบื้องต้นตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้นไม่ถูกต้องและเป็นการอ้างโดยไม่สมเหตุสมผลเพราะ การจะตรวจสอบเบื้องต้นนั้นต้องมีเหตุอันควรสงสัยเสียก่อนว่าธุรกรรมนั้นอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด แต่ในกรณีนี้ บัตรสนเท่ห์ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้รับมานั้น ยังไม่ถือว่ามิหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่าการกระทำความผิดมูลฐานหรือกระทำความผิดฐานฟอกเงินเกิดขึ้น เพราะ ไม่มีข้อเท็จจริงหรือเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลและนิติบุคคลดังที่ถูกกล่าวหาอาจมีการ โอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือมีพฤติการณ์ที่อาจเข้าข่ายการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ดังนั้นจึง ไม่อาจเป็นเหตุให้มีการตรวจสอบเบื้องต้นดังที่กล่าวอ้างได้ และที่สำคัญคือ สำนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่ใช้อำนาจสั่งการให้ตรวจสอบนี้ไม่ได้รายงานให้คณะกรรมการธุรกรรมรับทราบและกลั่นกรองก่อนการดำเนินการตรวจสอบด้วย

ประเด็นที่สาม ผู้ใช้อำนาจออกคำสั่งให้สถาบันการเงินส่งข้อมูลธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group มาให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อขอตรวจสอบการทำธุรกรรม โดยอ้างอิงอำนาจตามกฎหมายมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้นเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะกฎหมายมาตราดังกล่าวไม่ได้ให้อำนาจในอันที่จะเรียกให้สถาบันการเงินส่งข้อมูลหรือรายงานการทำธุรกรรมมาให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้เลย เนื่องจากตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้น กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในฐานะเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมเท่านั้น

การใช้อำนาจเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group นอกจากจะเป็นคำสั่งอันไม่ชอบธรรมตามกฎหมายแล้วนั้น ในประเด็นเรื่องความโปร่งใส และมีปัจจัยทางการเมืองแทรกแซงหรือไม่นั้น ผลการวิจัย พบว่า ในตอนแรกที่มีการยกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น ทางคณะผู้ร่างกฎหมายต้องการให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นหน่วยงานอิสระเพื่อให้ออกห่างจากการเมือง ไม่ให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงได้ แต่เนื่องจากเมื่อจะให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพียงอย่างเดียว โดยไม่ให้มีอำนาจในการสืบสวนหาพยานหลักฐานเหมือนในต่างประเทศนั้น ปรากฏว่าไม่สามารถที่จะกระทำได้ เพราะถ้าหน่วยงานไหนที่ไม่มีอำนาจแล้วไปขอความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินก็จะไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าใดนัก ทำให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต้องมีอำนาจในการสืบหาพยานหลักฐานอยู่ด้วย พอมีอำนาจอยู่ในตัว ทำให้ฝ่ายการเมืองเองก็กลัวองค์กรนี้เข้ามาตรวจสอบและขัดผลประโยชน์ตัวเอง เพราะฉะนั้นฝ่ายการเมืองก็เลยพยายามเข้ามาครอบงำ ปง.

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จะมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อให้เกิดการถ่วงดุลในการใช้อำนาจไว้หลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นมาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 และมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ว่าการใช้อำนาจยับยั้งก็ดี หรือการยึดอายัดก็ดีจะกระทำต่อเมื่อมีเหตุหรือมีหลักฐานปรากฏเท่านั้น และการใช้อำนาจนี้เป็นการใช้โดยรูปแบบของคณะกรรมการ หรือกรณีที่เลขาธิการใช้อำนาจเพียงผู้เดียวก็ต้องรายงานให้คณะกรรมการธุรกรรมตรวจสอบด้วย นอกจากนั้นคณะกรรมการธุรกรรม 5 คนก็ต้องรายงานให้คณะกรรมการ ปง. 25 คน ตรวจสอบอีกชั้นหนึ่งเพื่อติดตามและประเมินผลต่อไป หรือตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่มีการถ่วงดุลกันระหว่างอัยการกับ ปง.เองว่า เมื่อเลขาธิการได้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการในการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว ถ้าอัยการไม่เห็นชอบกับ ปง. อัยการก็จะไม่ยื่นศาลเรื่องทรัพย์สิน แล้วทาง ปง.ก็มีสิทธิที่จะเอาเข้ามาสู่คณะกรรมการ ปง. ได้ ถ้าคณะกรรมการ ปง. เห็นชอบกับอัยการ เรื่องนั้นก็ตกไป แต่ถ้าชี้ขาดว่าเรื่องดังกล่าวมีเหตุสมควรยื่นต่อศาลได้ อัยการก็จะไม่สามารถคัดค้านได้ ต้องยื่นศาลต่อไป ซึ่งก็คือการถ่วงดุลในอีกขั้นตอนหนึ่งแล้ว แต่ก็ไม่สามารถป้องกันไม่ให้อำนาจรัฐฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงได้ เนื่องจากช่องโหว่ของกฎหมายฟอกเงินที่กำหนดให้การดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมต้องกระทำในทางลับตามมาตรา 64 และมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

จากข้อกฎหมายดังกล่าว ฝ่ายการเมืองจึงสามารถใช้อำนาจนี้เป็นเครื่องมือทางการเมืองเพื่อการครอบงำ และแทรกแซงผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลได้ และยังสามารถอ้างว่าเป็นการ

ใช้อำนาจโดยชอบธรรมได้อีกด้วยเนื่องจากอำนาจที่ใช้เป็นการดำเนินการอยู่ในกรอบของกฎหมาย จุดอ่อนของกฎหมายนี้ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าจะตัดสินใจเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมของฝ่ายใดหรือไม่ โดยเฉพาะ โครงสร้างทางสังคม และวัฒนธรรมของไทยที่ยังยึดติดอยู่กับระบบอุปถัมภ์ ทำให้การใช้อำนาจตรวจสอบธุรกรรมนั้นก็ ยังอาจมีการเลือกปฏิบัติได้ด้วยเช่นกัน

สำหรับกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมของ Nation Group นี้ มีหลักฐานที่สามารถยืนยันว่ามีปัจจัยการเมืองเข้ามาแทรกแซง โดยดูบริบทเหตุการณ์แวดล้อมในกรณีที่ฝ่ายการเมืองเข้าไปใช้อำนาจผ่านข้าราชการประจำเพื่อหาแนวทางจัดการสนับสนุนทางการเงินเอ็นจีโอแล้วนั้น ก็จะเห็นสิ่งที่บ่งชี้ได้ว่าอำนาจรัฐได้เข้าไปแทรกแซงและปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มที่อยู่ตรงข้ามกับรัฐบาลได้อย่างชัดเจน โดยผ่านกลไกที่เป็นองค์กรของรัฐเช่นเดียวกันคือกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งระยะเวลาในขณะนั้นกำลังอยู่ในช่วงที่เกิดความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลกับสื่อและเอ็นจีโออย่างกว้างขวาง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินก็เข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group อย่างไม่มีเหตุอันควรสงสัยและปราศจากความชอบธรรมในการใช้อำนาจด้วยเช่นกัน

อีกประการหนึ่งคือ การตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของเนชั่น ก็ไม่ได้ตรวจสอบธุรกรรมการเงินของผู้ที่ดูแลฝ่ายการเงินหรือประธานบริษัท แต่กลับมีวาระซ่อนเร้นไปตรวจสอบเฉพาะบรรณาธิการหรือคอลัมนิสต์ที่มีภาพว่าเขียนวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลตลอดเวลา อีกทั้งผู้บริหารสำนักงาน ปปง. ยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุม บังคับบัญชา ต้องรอฟังคำสั่งจากฝ่ายการเมืองสั่งการก่อนในกรณีคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา เรียกผู้บริหาร ปปง. มาชี้แจงหลังจากใช้อำนาจโดยมิชอบ ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่าอำนาจจากฝ่ายการเมืองนั้นก็สามารถเข้ามาแทรกแซงผ่านสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้อีกด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับสื่อที่ตึงเครียดอยู่ในภาวะวิกฤต ซึ่งเป็นผลมาจากรัฐขาดความเข้าใจที่ถูกต้องต่อบทบาทของสื่อในฐานะที่เป็นกลไกที่สำคัญของระบบการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตย ตลอดจนการมีมุมมองในแง่ลบต่อกันระหว่างฝ่ายรัฐกับฝ่ายสื่อมวลชน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองฝ่ายนี้น่าจะเป็นไปในทางที่ส่งเสริมและพัฒนาซึ่งกันและกัน นั่นก็คือ การแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การพัฒนาประชาธิปไตยเป็นหลัก กล่าวคือ สื่อมวลชนทำหน้าที่เป็นผู้รายงานเหตุการณ์ข่าว นโยบาย และการ

ดำเนินงานของรัฐบาลไปสู่ประชาชน พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ประชาชนนำไปใช้ประกอบในการตัดสินใจ รวมถึงการทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการเป็นเวทีอภิปรายระดมความเห็นในประเด็นต่างๆ ส่วนรัฐบาลก็ทำหน้าที่ในการออกนโยบายที่มุ่งผลประโยชน์ต่อชาติและประชาชนเป็นสำคัญควบคู่ไปกับการรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชนผ่านการรายงานข่าวจากตัวกลางคือสื่อมวลชน เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจดำเนินการต่อนโยบายที่มีผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชน

นอกจากนี้ รัฐบาลต้องทำความเข้าใจและให้ความสำคัญในประเด็นเรื่องสิทธิและเสรีภาพทั้งของสื่อมวลชนและประชาชนให้มากและไม่ทำการใดๆที่เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพดังกล่าว ทั้งในทางนโยบาย กฎหมาย และเศรษฐกิจ เพราะนอกจากจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้ว ยังปิดโอกาสตนเองไม่ได้รับฟังความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจที่แท้จริงอีกด้วย

สำหรับประเด็นเรื่องกฎหมายฟอกเงินนั้น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายพิเศษที่ต้องบัญญัติขึ้นเนื่องจากผู้ประกอบการได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่างๆอันเป็นการฟอกเงินเพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น ดังนั้นจึงมีการบัญญัติกฎหมายฟอกเงินนี้ขึ้นมาเพื่อตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่กฎหมายนี้ก็มิชอบด้วยบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ดังนั้นผู้ที่ใช้อำนาจตามกฎหมายนี้จึงจำเป็นต้องเคร่งครัดในการตีความและเข้าใจถึงหลักแห่งกฎหมายนั้นเป็นอย่างดี รวมทั้งต้องใช้อำนาจตามกฎหมายนี้โดยถูกต้องชอบธรรมด้วย เพื่อให้เกิดดุลยภาพในประโยชน์ของส่วนรวมและไม่ไปละเมิด ก้าวท้าวในสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 คุ้มครองไว้ โดยมีข้อเสนอแนะที่ควรตระหนักและให้ความสำคัญในสิ่งต่อไปนี้

1. การสรรหา คัดเลือกเลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ควรมีการตรวจสอบ กลั่นกรองจากรัฐสภาให้รอบคอบ โดยอาจมีการให้ตัวแทนฝ่ายประชาชนหรือนักวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการออกเสียงสนับสนุน คัดค้านในการแต่งตั้งด้วย เพื่อเป็นการคานอำนาจและร่วมตรวจสอบไม่ให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงโดยการนำพรรคพวกของตนเข้าไปดำรงตำแหน่ง

2. เพื่อความชัดเจน และไม่สับสนในการบังคับใช้และตีความกฎหมายในมาตรา 38 และ มาตรา 40 ในเรื่องการตรวจสอบรายงานหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม ควรมีการออกระเบียบหรือคำสั่งให้ชัดเจนว่า ในการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินในแต่ละครั้งใครควรมีอำนาจหน้าที่นี้ และควรจะใช้มาตราใด เพื่อให้เกิดความถูกต้องและไม่สับสนในการอ้างอิงการใช้อำนาจตามกฎหมายได้

3. ควรมีการกำหนดความชัดเจนของการใช้อำนาจตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน ในเรื่องการตรวจสอบเบื้องต้นตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 8 ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ว่ามีอำนาจที่กระทำได้ในขอบเขตแค่ไหน อย่างไร เพื่อไม่ให้มีความซ้ำซ้อนกับการใช้อำนาจของคณะกรรมการธุรกรรมตามมาตรา 38

4. ในกรณีได้รับการแจ้งเบาะแสเป็นบัตรสนเท่ห์ สมควรที่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบปง. ว่าด้วยมาตรการในการตรวจสอบรายงาน และข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมของบุคคล นิติบุคคล ตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2545 เพื่อให้การตรวจสอบมีระเบียบ รัดกุมและโปร่งใสชอบธรรมยิ่งขึ้น ดังนี้

(1) ตรวจสอบความถูกต้องของหนังสือที่แจ้งเบาะแส

ก. ในกรณีปรากฏชื่อผู้แจ้งเบาะแส ให้ดำเนินการตรวจสอบต่อไปว่ารายงานและข้อมูลการแจ้งเบาะแสนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินและเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปง. ต้องดำเนินการหรือไม่

ข. ในกรณีไม่ปรากฏชื่อผู้แจ้งเบาะแส เมื่อดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ก. แล้วให้ตรวจสอบต่อไปว่าในรายงานและข้อมูลการแจ้งเบาะแสนั้น

- มีการระบุพยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ หรือพยานบุคคลชี้ชัด หรือระบุข้อเท็จจริงหรือชี้เบาะแสเกี่ยวกับพยานหลักฐานชัดแจ้งและมีพฤติกรรมแวดล้อมของการกระทำที่เข้าองค์ประกอบของความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือเป็นการกระทำความผิดที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน โดยพิจารณาจากหนังสือแล้วน่าจะเชื่อว่ามีความจริงหรือไม่ หรือ

- มีการระบุพยานเอกสาร พยานวัตถุ พยานบุคคลชี้ชัด ข้อเท็จจริง หรือชี้เบาะแสเกี่ยวกับพยานหลักฐานชัดแจ้ง และมีการแจ้งเบาะแสข้อมูลเกี่ยวข้องกับจำนวนเงินหรือ

ทรัพย์สินที่แจ้งเบาะแสข้อมูลเป็นจำนวนมากและเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ปปง.หรือไม่

(2) รายงานผลการตรวจสอบความถูกต้องของหนังสือที่แจ้งเบาะแสนั้น พร้อมทำความเข้าใจเบื้องต้นรายงานและข้อมูลการแจ้งเบาะแสดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือหรือน่าจะมีมูลความผิดจริงหรือไม่เพียงใด และสมควรดำเนินการต่อไปหรือไม่อย่างไรเสนอต่อเลขาธิการ ปปง. เพื่อพิจารณาลังการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย